

ΤΟ «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ Θέατρο» στον πέμπτο χρόνο της λειτουργίας του, σημειώνει μία ακόμη επιτυχία με την επιθεώρηση «Κάτι τρέχει στα γύφτικα», που είχαμε την ευχάριστη ευκαιρία να τη δούμε στο Δημοτικό Ώδειο Λάρισας. Χρειάστηκε πολύς κόπος, πολύ μεράκι, υπομονή, επιμονή, πείσμα δημιουργικό, για να υπάρξει και να καταξιωθεί το «Θεσσαλικό Θέατρο» στη συνείδηση του Θεσσαλικού και λαρισιώτικου κοινού. Οι απόηχοι αυτής της καταξίωσης φτάνουν στην Αθήνα. Είναι όμως απόηχοι. Άλλο πράγμα είναι να ζήσει κανείς την άμεση σχέση του θιάσου και του κοινού του την ώρα της παράστασης.

Το Θ.Θ. συνειδητά δημιουργεί τη δική του ιδιολογικοαισθητική πορεία, μία συνεχή άσκηση του θιάσου και του κοινού του πάνω σε λαϊκές μορφές θεάτρου. Και η επιθεώρηση είναι μία από αυτές και συχνά η προσφορότερη για ένα κοινό στερομένο.

Ο θίασος, με το «Κάτι τρέχει στα γύφτικα», σημειώνει μία τρίτη επιτυχία: Να θίξει άμεσα και καυτά προβλήματα της διανοίας και ελληνικής πολιτικής, οικονομικής, πολιτιστικής κλπ επικαιρότητας — ακόμα και δημοτικά προβλήματα της Λάρισας. Να αναδείξει μέσα από τις δικές του δυνάμεις κειμενογράφους. Και να αποδείξει ότι η επιθεώρηση έχει πολλές ελπίδες όχι μόνο να σωθεί, αλλά και να αναστατωθεί.

Η σκηνοθεσία του Δ. Χρονόπουλου και η δουλιά όλων των ηθοποιών δεβαιώνουν το σεβασμό και τον προβληματισμό τους πάνω στους κλασικούς ερμηνευτικούς κώδικες του είδους, μέσα από μία συλλογική διεργασία, που θυμίζει την προβληματική του «Ελεύθερου Θεάτρου». Μία χειροπιαστή απόδειξη για αυτό, είναι ότι στα νούμερα του «Κάτι τρέχει στα γύφτικα» περιλαμβάνονται και νούμερα του «Ε.Θ.», από την επιθεώρησή του

«Σιγά τόν πολυέταιο» («Ξιλουέτα» και «Τά νέα μέτρα»).

Τα νούμερα είναι γραμμένα με φαντασία, χιούμορ και πολιτική ευαισθησία από τους Γ. Ξανθούλη, Κ. Τσιάνο, Α. Λαζόπουλο, Κ. Π. Παναγιωτόπουλο (οι ηθοποιοί Κ. Τσιάνος και Α. Λαζόπουλος είναι συνεργάτες του «Θ.Θ.»). Από τα καλύτερα νούμερα της παράστασης είναι το «Κάννιδα», «Έτος Παιδιού», «Στραβά - Σβούργος» (Έξαρχο), «Καλημέρα», «Το πουλί της ελπίδας», που θάπρεπε να γίνουν αξιοζήλευτα από τους αθηναίους επιθεωρησιακούς θιάσους.

Τα σκηνικά, τα θεατρικότερα και εύρηματικά κοστούμια του Γ. Κύρου, η εφορία της μουσικής του Α. Κηληδώνη και η χορογραφική δουλιά του Γ. Φλερ, στάθηκαν αποφασιστικοί παράγοντες στην επιτυχία της παράστασης. Τη πλέον ευχάριστη απόλαυση είναι ότι στο «Θ.Θ.» υπάρχουν και μερικοί πολύ προικισμένοι ηθοποιοί: Ο Π. Κωνσταντίνος με την άμεσότητα, το χιούμορ, την αλήθεια του δημιουργεί μία ποικιλία γραμμών επιθεωρησιακών τύπων. Η Ε. Γερασμίδου είναι μία νουμερίστα σπάνια στις νεότερες γενιές των ηθοποιών. Η Μ. Αναστασία έχει επίσης και υποκριτικό ταλέντο και τις φωνητικές κινητικές ικανότητες που απαιτεί το είδος. Ο Κ. Τζουβάρας είναι μία εκπληκτική τραγουδική φωνή στα νούμερα «Στρα-

βά - Σβούργος» και «Καλημέρα». Με κέφι και χιούμορ αποδίδουν τα νούμερά τους οι: Α. Βαγενά, Κ. Τριανταφύλλου, Σ. Παρχαλίδης, Τζ. Δράκου. Παίζουν και οι: Σ. Ντίνος, Π. Ζέρβας.

ΜΕ ΤΗΝ επιθεώρηση καταπιάστηκε φέτος — στον τρίτο χρόνο της ζωής του — και το «Θέατρο της Ανοιξης», που έχει στο ενεργητικό του δυό προηγούμενα θέματα: το «1821, η επανάσταση, ο Καραγκιόζης και τα ήμψηλα» και τις «Δούλες του Ζενέ». Ο προσανατολισμός του «Θ.Α.» και με το τρίτο θέμα του «Μεγάλη είναι η Ελλάδα», που είδαμε στον Φιλοπόρο «Ομιλο Ύμνου», στρέφεται στην αναζήτηση μιας ερμηνευτικής μεθόδου που να προσομοιάζει λαϊκές φόρμες πάνω σε μία σύγχρονη ιδεολογικο - αισθητική βάση. Και όσο αφορά τη θεματολογία και όσο αφορά την ερμηνευτική παραγωγή του θέματος.

Ο στόχος δεν είναι άμεσος ενδιαφέροντος. Αντίθετα, είναι ολιγόμορφος και δύσκολος. Απαιτεί μακρόχρονη διαδικασία και διασαφήσεις αρκετές. Το αποτέλεσμα της μέχρι σήμερα προσπάθειας της ομάδας, αν και ακόμα βρίσκεται στο στάδιο της έρευνας, της άσκησης, δεν είναι επίσης άμεσος ενδιαφέροντος.

Ο δημιουργός της ομάδας, σκηνοθέτης της παράστασης και βασικός σχεδιαστής των κειμέ-

νων της Γ. Μαργαρίτης, χρησιμοποίησε την παρατακτική, σπονδυλωτή δομή της επιθεώρησης και κάποια άλλα στοιχεία της όπως το τραγούδι, η χορευτική κίνηση, η έντονη διαγορή τύπων και γεγονότων. Το θέμα του δεν είναι ασφαλώς η επιθεώρηση που ξέρουμε. Η συνολική φόρμα των κοστούμιών της Α. Αρσένη και της κίνησης της Ν. Ζούκα, μπάνιουν σαν ένας παραμερσώτικος καθαρότης μπροστά από το υλικό των κειμένων. Στόχος του σκηνοθέτη είναι να λειτουργεί η φόρμα αντιστικτικά. Να θίξει στην κρίση του θεατή την ποιότητα, την αλήθεια την κοινωνική και ιδεολογική αξία φαινομένων της σύγχρονης σαβόρης καθημερινότητας και των επιβολών που διαστρεβλώνουν το πολιτικό, πολιτιστικό, ήθικό, οικονομικό έλλαδικό περιβάλλον. Πάει στην αντίπαρά της λήνουν και πικράς παρεμβάλλεται απεστεροποίητα προς τα δρώμενα έξι τραγούδια σε μουσική Θ. Μικρούτσικου. Τα τραγούδια συνειρίζουν σε μία άλλη παράσταση τους σωστός πολιτικές στάσεις των κειμένων και τη θεματολογία τους. Η μουσική και κυρίως τα τραγούδια του Θ. Μικρούτσικου τονώνουν πελώ την σκηνοθετική όραση με τα στοιχεία ρόκ, γκλάντ και ηλεκτρονικής ακόμα, που διαθέτουν.

Επισημάνθηκε από την αρ-

χή ότι η ομάδα ψάχνει τους ερμηνευτικούς κώδικες της. Επόμενα είναι οι άδυναμίες των κειμένων να μην καλύπτονται έστω από μία καλοσχηματισμένη ερμηνεία των ηθοποιών. Όσοσο το σύνολο της παράστασης και στα κείμενά της και στις ερμηνείες είχε πολύ «αλές στιγμές». Για παράδειγμα, τα νούμερα για το ωδείο, τα ΜΑΤ, τις μικροεπίδες που πάνε στο Ίων, δίνω, τους καλλιτέχνες των στήριξης, τον πνευματικό εν-ουχισμό που προσφέρει η τηλεόραση και το καλύτερο και πιο επιθεωρησιακό από όλα το «Σάντα Μαρία Μπέλ ΕΟΚ».

Οι ηθοποιοί είχαν, επίσης, πολύ καλές στιγμές, όπως η Ν. Ζούκα, Α. Κανελλοπούλου, Ε. Αρνάκη στις μικροεπίδες ταξιδιώτισσες στο μικρό λαχειοπέλα ή πρώτη και στην στάση ή δεύτερη, στο τραγούδι της σεοδιόρας ή τριτή. Θεατρικότητα είχαν οι τύποι που έπλυσαν ο Γ. Μπεστατζόγλου, Ν. Στουρόπουλος (ιδάσκος ωδείου, μετανόστης ο πρώτος — κλόουν, τραγούδι προπτερά σκηνοθέτης ο δεύτερος). Εύστοχα στίσιοναν τους άπορε των ΜΑΤ οι Β. Ουδωρόπουλος και Ν. Ζούκας.

Το «Θ.Α.» είναι ένα έλπιδοφόρο θεατρικό σχήμα και πρέπει να συνεχίσει την προσπάθειά του.

ΣΥΜΕΛΗ



«ΚΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΑ ΓΥΦΤΙΚΑ»

Από το «Θεσσαλικό Θέατρο».

«ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΣ»

Από το «Θέατρο Ανοιξης».